

ВОЛЕЮ ЧИТАЧІВ „СВОБОДА“ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ЩОДЕННИКОМ!

До Шановних членів УНСоюзу і читачів щоденника „Свобода“!

Минулі Річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу, що відбулися в травні цього року, розглянули потребу обмеження витраток на різноманітну братську діяльність нашої установи.

Особливу увагу звернено на проблему великих та постійно зростаючих коштів союзових видань, які від довгих років вимагали значної фінансової підтримки. Тому на цих нарадах затверджено пропозицію Екзекутивного Комітету, щоб звернутися прямо до читачів „Свободи“ за їх рішенням, чи бажано далі одержувати „Свободу“ як щоденник, і є готові як члени УНС платити 75 дол. річно, або

100 дол. річно, як нечлени, чи може воліють бачити „Свободу“ тижневиком і тоді передплата могла б вийти до 40 дол. для членів чи до 60 дол. нечленів.

В останньому тижні травня цього року вийшов запитник до всіх читачів „Свободи“, про що кожного дня інформували щоденник. Речень, до якого треба було записати пометку, встановлено на 19-го червня ц.р. Екзекутивний Комітет прийняв запитник ще до п'ятниці, 23-го червня, коли запросив контролера мігра Івана Винника і почесного члена Головного Уряду Володимира Соханя, щоб вони провели повну перевірку одержаних запитників. По-

біч друкуємо звіт із їх перевірки запитників „Свободи“ та разом з тим складаємо погляди щом двом членам Головного Уряду за їх труд і посвяти часу у виконанні цього завдання.

Згідно з вислідом підсумовування одержаних запитників, „Свобода“ залишається надалі щоденником, бо 60 відсотків відданих голосів бажали одержувати щоденник. Екзекутивний Комітет УНСоюзу шире вважавши тим 4,860 передплатників, які відгукнулися і заявили про свій вибір. Також велика подяка належить численним передплатникам, які не тільки переслали свій вибір, але й додали до нього чек на суму 40 чи 75 дол. і більше, без огляду на те, до якого речення з вирішення їх теperшня передплата. Цим во-

ни дали доказ, наскільки їм дорогий щоденник, як вони його шанують і бажали б надати одержувати.

В наступні тижні адміністрація „Свободи“ буде упорядковувати одержані передплати і тому просимо про Вашу терпеливість. Разом з тим інформую, що від серпня ц.р. всі члени-чоловіки — передплатники „Свободи“, будуть платити передплату до адміністрації „Свободи“, а не із забезпеченнями вкладками, як це було досі. Члени, передплата яких вигнає у ліній ц.р., дистанційно повідомлення платити передплату в сервіс вже безпосередньо до адміністрації „Свободи“. Таку саму систему будемо вживати в наступних місяцях.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

ЗВІТ ІЗ ПЕРЕВІРКИ ЗАПИТНИКІВ „СВОБОДИ“

V. Sohan і мгр. І. Винник під час перевірки запитників.

На прохання Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу ми провели 23-го червня ц.р. у приміщеннях Головної Канцелярії УНС

перевірку вповнених запитників у справі дальшої долі щоденника „Свобода“, що їх отримала Головна Канцелярія від передплатників „Сво-

боди“. Ці запитники передані нам для перевірки Оксана Третьяк, яка на доручення Екзекутивної відділу одержані конверти із вповненими запитниками, їх впорядковувала та підраховувала.

На підставі запропонованих нам упорядкованих запитників та точних підрахунків висловлених ними голосів за кожний окремий день, ми ствердили, що від 31-го травня до 23-го червня 1995 року Головна Канцелярія отримала 4,860 вповнених запитників. У цьому числі запитників віддали свої голоси за щоденником „Свобода“ 2,892 передплатники, за „Свободою“, як тижневик — 1,642 передплатники, а 326 запитників

не були повністю вповнені, так, щоб можна було встановити, за що голосували ці передплатники, серед яких були і такі, які виявили бажання припинити її висилку „Свободи“.

Підсумовуючи вповнені запитники у відсотковому відношенні, із 4,860 голосів за щоденник віддали голоси 60 відсотків, за тижневик — 33 відсотки, а 7 відсотків не виявили ясно свого бажання-голосу про дальшу долю їхньої передплати „Свободи“.

Іван Винник, головний контролер УНСоюзу
Володимир Сохань, почесний член Головного Уряду УНСоюзу

ДЕЛЕГАЦІЯ КИТАЮ ВІДВІДАЛА УКРАЇНУ

Київ (УНІАР). — У п'ятницю, 23-го червня, прем'єр-міністр Китайської Народної Республіки Лі Пен прибув до Києва з дводенною офіційною візитом на запрошення Президента України Леоніда Кучми.

На летючці в Борисполі Лі Пена, його дружини Чжу Лін та членів офіційної делегації Державної Ради КНР зустріли прем'єр-міністр України Євген Марчук з дружиною, міністер закордонних справ України Геннадій Удовенко, голова адміністрації Президента України Дмитро Табачник, міністер оборони Валерій Шмаров та інші офіційні особи.

Того ж дня китайську урядову делегацію прийняв Президент Кучма. У зустрічі взяли участь керівники Кабінету Міністрів України у Маринівському палаці відбулися переговори і підписання низки двосторонніх документів: спільного комюніке до підсумків візиту, угоди про співробітництво в галузі

охорони довкілля, обмінних листів щодо надання урядом КНР Урядові України безоплатної фінансової допомоги в сумі 8,5 мільйонів юанів; що становить приблизно один мільйон доларів.

Після церемонії підписання документів Євген Марчук та Лі Пен виступили з короткими промовами. Лі Пен сказав, що Україна є важливою європейською державою з великим потенціалом розвитку і відносинах та дружбі з нею Китай надає великого значення. Лі Пен висловив задоволення переговорами і надію, що двосторонні відносини між обома країнами будуть поглиблюватися.

Є. Марчук відзначив, що позиції обох держав з багатьох міжнародних, регіональних та глобальних проблем співпадають, або є близькими. Завдання досягнутим попереднім домовленням у наступному розвитку товаробіг між Україною і Китаєм зростає у 2-3 рази.

(Закінчення на стор. 4)

ТЕРОРИСТИ ХОТІЛИ ВБИТИ Г. МУБАРАКА

Аддіс-Абеба, Ефіопія. — У понеділок, 26-го червня, відбувся атентат на президента Єгипту Хосні Мубарака.

Коли авто єгипетського президента їхало, разом з колоною варті, вулицю ефіопської столиці, дорогою їм перегородили два авта з п'ятьма терористами, а ще двоє атентатників стріляли з даху ближчого будинку. Однак жодна з куль не пробіла броньованої лімузини президента.

Президентська вартя у відповідь на напад відкрила вогонь, у висліді трое терористів, а також один єгипетський поліцейний загинули, поранено одного з охоронців Г. Мубарака.

Президент Єгипту відмовився взяти участь у праці конференції керівників африканських держав і того ж дня повернувся літаком до Каїра. На летючій його зустрічали сині Алаа і Гамаль та спеціальна антитерористична поліцейна формація.

Дотепер здійснено вже

Г. Мубарак

два атентати на Г. Мубарака. Обидва були організовані ісламськими екстремістами, які проголосили священну війну світовому урядові Г. Мубарака, звинувачуючи його у зневазі до ісламу і в американізмі єгипетського суспільства.

Як відомо, Г. Мубарак багато років сприяв встановленню миру з Ізраїлем, і саме це викликало ненависть до нього з боку екстремістів, які є певні, що він зрадив арабській інтереси.

Комунисті подолали реформістів

Київ (УНІАР). — Тут у середу, 21-го червня, на стадіоні „Арсенал“ відбулося футбольне змагання українських парламентарістів між дружинами фракцій „Комунист України“ та групи „Реформи“.

Як повідомив народний депутат України Євген Тодоров, змагання закінчилися перемогою комуністів з рахунком 2:1. За словами Є. Тодорова, він є тренером збірної дружини Верховної Ради України. На його ім'я прийшла телеграма від Державної Думи Росії: делегація Верховної Ради України запрошується на матч-реванш між парламентарістськими дружинами України і Росії, який відбувається 9-го липня у Москві на стадіоні „Динамо“.

ВІДКРИТІ ВИСТАВКИ ТВОРІВ Я. ВИЖНИЦЬКОГО

Гантер, Н. Й. — Мистецтво Ярослава Вижницького запрошує на відкриття виставки своїх найновіших картин, які відбуваються у невеличкій галереї у власній квартирі автора у Гантері. Виставка буде відкрита впродовж літнього сезону. Телефон для інформації (518) 263-4507.

Достойний гість відвідав „Свободу“

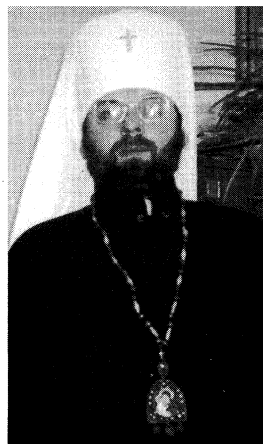
Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — До редакції нашого щоденника завітав Чернівецько-Буковинський Митрополит Данило, який на запрошення своїх вірних прийняв до ЗСА на два-три тижні, за які відвідає членів своєї церкви — буковинців в Нью Йорку, Клівленді та Чикаго.

Митрополит Данило відвідав „Свободу“ та провів розмову з членами редакційного складу, інформуючи коротко про стан Української Православної Церкви на Буковині та з проханням щом шляхом передачі привітань усім буковинцями, а благословення — усім віруючим українцями, а особливо членами нашої редакції за гарну репрезентацію щолого українства та з бажанням, щоб ми і далі спільно будували Україну.

Митрополит Данило — Київський Патріархат Української Православної Церкви — підкреслює, що в його митрополії триває прогрес у релігійному вихованні молоді та інтелектуальне змагання, зокрема через виховання на теологічному факультеті при Чернівецькому університеті, що розвивається вже третій рік.

З неабиякою радістю він поінформував членів редакції, що коли очолює п'ять років тому митрополію, там був один священник. Сьогодні є 48 священників і 100 церковних громад. Розуміється, потрібно певного часу на розвиток релігійного життя і сили Української Православної Церкви. З переконанням, що всі церкви повинні бути рівні та взаємно себе шанувати, Митрополит Данило відвідав у Ц. Банди Брукс Митрополіта Константина та Архипіскупа Антонія і хоче також зустрітись з Владикою Всеволодом.

З побажанням радості усім членам редакції і відновлення з їхньої праці Митрополит Данило, який прихильний у товаристві о. Володимира, попрощав нас окремим благословенням словами: „Хай „Свобода“ користуватиметься далі такою популярністю, яку вона має тепер!“

Митрополит Данило.

Для вірних, зокрема буковинців, Митрополит Данило повідомив ще число контакта, на яке можна складалати пожертви на розвиток семінарії і вишвищництва, зокрема теологічного факультету при Чернівецькому університеті, з підкресленням, що пожертви можна відкрити від підписки: Fund Patriarchy — 01-0-0049 74, Century Federal Savings Bank, Parma, Ohio.

В Україні (з інформації УНІАР)

Загроза епідемії холери

ОДЕСА. — Тут виявлено хворих на дизентерію та гепатит „А“. Існує небезпека проникнення епідемії холери з Миколаївської області, де виявлено 10 хворих на холеру. Ще три хворих виявлено в Маріополі.

Проєкт ратифікації дозовогу України і Європейського Союзу розпочався

КИЇВ. — Пресовий центр Міністерства закордонних справ повідомив, що угоду про партнерство і співробітництво України з Європейським Союзом першою ратифікувала Великобританія. На нещодавно засіданні 8 червня ратифікувала цю угоду Палата Громад, а Палата Лордів ратифікувала її ще 18-го квітня. Остаточним актом завершення дій обох палат стане рішення Тасмійної Ради, яке буде ухвалено 28-го червня.

Українська наука інтегрується у світову

КИЇВ. — Тут відбулися міжнародні академічні читання, організовані Міжнародною Академією Наук вищої школи (МАН ВШ) та Міністерством Освіти України (МОУ). Це другі академічні читання такого роду (перші були минулого року у Санкт-Петербурзі), у яких взяли участь 200 фахівців, серед яких 45 академіків, 68 професорів і докторів наук, які представляли 12 делегацій. Мета читань — не втрачати минулих надбань і здобутків, інтегру-

ватися у світовий освітній простір, об'єднати зусилля громадських наукових структур, державних інститутів і органів керівництва вищою школою різних країн.

Підтримуйте підписників

КИЇВ. — Агентство ЗСА з Міжнародного розвитку оголосило конкурс на присудження трьох грантів для розвитку і зміцнення українських груп підтримки бізнесу в регіональних центрах Львова, Одеси, Харкова (проект „Нюз Бізнес“). Кожний із названих регіонів отримав один грант. Основним завданням груп підтримки бізнесу є сприяння розвитку малого та середнього підприємництва шляхом надання їм технічної допомоги, підготовки персоналу, проведення досліджень щодо сучасної практики бізнесової діяльності. Ці торги відкриті для участі всіх українських неурядових організацій, діяльність яких безпосередньо пов'язана з наданням відповідних послуг підприємцям, які добре розуміються на проблемах розвитку приватних підприємств у трьох вищезгаданих регіонах.

Україну чекають важкі часи

КИЇВ. — Представник фонду „Карнегі“ Адерс Осланд зазначив, що Україні вдалося подолати багато труднощів і досягти успіхів у реформуванні економіки, але найважчий час для України

ще попереду. За словами Осланда, програма стабілізації часто „пробукає“ через підрив після початку її здійснення. Зрештою, програма стабілізації програми можуть несприятливо впливати на економіку України російською мовою „Ізпромовою“ та аграрне лоббі, яке влітку домогатиється від держави додатків. Кредити від західних країн у 1995 році Україна може отримати приблизно 5 мільярдів 838 мільярдів доларів.

СБУ захищає державні секрети

КИЇВ. — На засіданні колегії Служби Безпеки України обговорено заходи щодо підвищення ефективності оперативного супроводження державних програм, спрямованих на реформування економіки, подолання кризи та економічну стабілізацію. Відзначено, що в межах своєї компетенції СБУ займається супроводженням заходів із стабілізації і реформування фінансової і банківської систем, запобігання протриманням діям у сфері використання кредитів, валютних ресурсів, оподаткування, роздержавлення тощо. Колегія вирішила спрямувати основні зусилля спеціальної служби на захист державних секретів в оборонно-промисловому комплексі та об'єктах науки і на розкриття механізмів зловживань у процесі приватизації. У засіданні взяв участь виконавчий обов'язки прем'єр-міністра України Віктор Пинзеник.

В АМЕРИЦІ У СВІТІ

СЕЗОН КРАЙОВОЇ ГОКЕЙОВОЇ ліги 1994-95 закінчився великою несподіванкою для більшості любителів і прихильників цього спорту, коли то у суботу, 24-го червня, пригнітжує нагороду чемпіонів, чашу „Стенлі“ вперше за своє 17-річне існування зобула гокейова дружина „Девілс“ з Нью Джерсі. Під керівництвом тренера Жака Лемера дружина „Девілс“ перемогла атлантицьку дружину „Ред Вінгс“ вислідом 5-2. Незважаючи на екстаз перемоги можна було відчувати скоріше гальмування виниш радості, що має свій початок у можливості перенесення дружини „Девілс“ до іншого стейту з Нью Джерсі.

ПРЕЗИДЕНТ БІЛЛ КЛІНТОН знову стоїть перед проблемою, як йому бути? Тому 26 років він особисто переживав дилему правоти в'єтнамської війни включно з уникненням військової служби у тілі же війні. Сьогодні справа, як і коли надати колишньому ворогові ЗСА повне дипломатичне визнання, це справа котру треба вирішувати йому як Президенту та думати про добро цілої країни. Політичний ризик цього рішення є ясним, однак більшість його дипломатичних, військових, економічних і політичних дорадників уважають визнання В'єтнаму концем, до цього також схильються секретар Державного департаменту Воррен Крістофер, секретар Департаменту оборони Вільям Перрі та інші. Однак сам президент Білл Клінтон має сумніви, щодо негайного вирішення цієї справи.

ОБОРОНА ЗАПІДІЗРІЛОГО у зомбленні державного будинку в Оклахома Сіті, Тимоти МекВекс намагається представити його громадськості, як значимий людину, що має людські почуття та з гідністю служила своїй країні будучи у війську. Все це на екранах телевізії, щоб змінити думку загальної про нього, журналісти платили того, як у своєму першому інтерв'ю для зокрупа „Нью Бік“ Т. МекВекс заявив, що він є невинно оскарженим, бо про вибух в Оклахома Сіті він довідався від стейтського поліца, котрий його заарештував.

У ТРАВНІ минулого року Міжнародна комісія контролю за вилученням кіт (МКК), в яку входять понад 30 держав, прийняла рішення створити додаткову Антратидну кітовий запобіжник. Єдиною країною, яка не поставила під ним рішенням своєї підпису, була Японія. А тепер, через рік, Японія вимагає від Комісії рішення дозволу на вилуч 50 кіт. Цю вимогу члени Комісії рішуче відкинули, оскільки є дані, що Японія в цьому році вже вилучила в Антратиді щонайменше 330 кіт. Щоб обійти існуючу офіційну заборону, японці полюють на кіт під виглядом „наукових досліджень“.

УВАГА — УВАГА		
НОВА ПЕРЕДПЛАТА ЗА „СВОБОДУ“		
Від дня 1-го липня ц.р. в обов'язку нова передплата за щоденник „Свобода“		
	Для членів УНСоюзу	Для нечленів
річна передплата	\$75.00	\$100.00
піврічна	\$40.00	\$60.00

До всіх передплатників-чоловіків, які досі платили передплату за „Свободу“ водночас із забезпеченнями вкладками. Інформую, що починаючи із серпня 1995 року, чоловіки, члени УНСоюзу, які досі платили передплату разом із вкладками за забезпечення, будуть вносити передплату за „Свободу“ до адміністрації газети так, як тепер платять жінки, чи передплатники англомовного тижневика.

За липень ц.р. передплата за щоденник буде ще включено у забезпеченні вкладках. Від серпня ц.р. починаючи, передплата щоденника буде відділена від вкладок, і передплата треба буде платити безпосередньо до адміністрації газети після одержання відповідного повідомлення.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

СВОВОДА
UKRAINIAN DAILY

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UINA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW. (202) 347-8631 (факс).

Передає на кіл \$55.00, на повірку \$32.00, на 3 місяці \$170.00. Для членів УНСоюзу \$30.00 річно. За кожну зміну адреси \$10.00. Чеки i "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Коли чаша терпіння переповнена

Невелике російське місто Будьоновськ, розташоване недалеко від кордону між Ставропольським краєм і Чеченською республікою, опинилося в центрі уваги російської і світової преси, завсучало на хвилях етеру. До міста були звернені погляди стурбованого світу. Здавалося, що війни в Чечні стало тісно, і вона вихлюпнула за межі республіки, з новою силою розгорівшись уже на російській території, звідки і прийшла в гори.

У пам'яті наших читачів ще свіжа трагедія, коли група озброєних чеченців — коло 100 осіб — на чолі зі Шамілем Басаявим завоювала Будьоновськ і захопила понад 2000 закладників, у тому числі пацієнтів міської лікарні і співробітників місцевої адміністрації. Спочатку чеченці не вступали в переговори і не висували ніяких вимог. Потім заявили, що напад на Будьоновськ є актом відплати за розв'язану Росією війну в Чечні і вони вимагають негайного виведення російських окупаційних військ з їхньої республіки.

Російський уряд вислав до Будьоновської спеціальні військові частини, загони "Альфа" і "Омега", призначені для боротьби з терористами. Прибули туди і міністер внутрішніх справ Росії Віктор Срин, і віцепрем'єр Ніколай Сгоров, і правозахисник Сергій Ковальов, який мав надію вилупити на бойовиків Басаява, щоб вони відпустили закладників. Перед відлетом з Москви С. Ковальов сказав, що зробить все можливе, щоб добитися звільнення невинних людей, "захоплених терористами". Він навіть заявив, що готовий сам стати закладником, тільки б були відпущені ті в чому невинні люди.

Як завжди, воєнничо був настроєний міністер оборони (так і напружений сказати "міністер війни") Павел Грачов, який на своїй софдофонській мові заявив, що не виключає, "силового варіанту знешкодження терористів". На його думку, "терористи розуміють, що виступати їм уже нікуди, а здатися вони не здадуться. Тому потрібні спеціальні сили дії, щоб якомога швидше ліквідувати цих бандитів і не допустити пролиття крові закладників".

Однак представники російського уряду, очинивши ситуацію, зрозуміли, що вихід може бути один — піти на уступки і погодитися з вимогами "терористів". Прем'єр-міністер Росії Віктор Черномірдин (президент Борис Єльцин був у той час в Канаді на зустрічі керівників "великої сімки") навіть вів переговори (розуміється, телефонем) з Ш. Басаявим, який висунув такі умови: негайно припинити воєнні дії і бомбардування в Чечні і організувати переговори з метою врегулювання чеченської проблеми. І уряд капітулював — гарантував виконати ці вимоги чеченської сторони. Бойовики погодилися відпустити закладників.

Така історія цього сміливого "терористичного акту", як називає його більшість газет. Однак, виступаючи на пресовій конференції, владшований в лікарні у Будьоновську, Ш. Басаяв сказав: "Ми ніяких терористичних актів не планували, ми лише хотіли показати, до якої міри доведення нас відішлі і ми тепер їм це показуємо — отим чиновникам, керівникам, які розв'язали цю війну".

Дорогою ціною невинних жертв здобуто перемогу: під час штурму місцевого відділу міліції, стрілянина, а відтак, "відплатного" штурму лікарні з закладниками, які зайняли чеченці, загинули і померли від ран понад сто осіб — мешканців будьоновського. Загинули і кілька чеченських бойовиків.

У Росії по-різному розцінюють трагедію в Будьоновську, але більшість газет в усьому винить російський уряд, який розв'язав ганебну війну. Московська "Експрес-хроніка", наприклад, цілком слушно вважає, що на всіх росіянах лежить "спільна національна відповідальність за цю злочинну війну". Газета підкреслює, що не в традиційні кавказівські воювати з жінками і дітьми, але, "російська політика здатна зруйнувати вікові традиції. Чаша терпіння чеченців дійсно переповнена, чеченський тероризм стає реальністю. І це буде відплатою за російську агресію в Чечні!"

Жаль лише, що за злочини уряду доводиться розплачуватися простою народом, який не винен у чеченській трагедії. "Вістря помсти, — закінчує газета, — мало б бути спрямована проти тих, хто, зневаживши громадську думку, післав російське військо перемогти чеченську незалежність".

Золоті слова! Жаль лише, що пізно сказані. Але, як каже українське прислів'я, і пізніше пізно, як ніколи!

Після періодичної зустріч "великої сімки" у Галі-факсі, Канада, що відбулася в середині червня цього року, президент Російської федерації Борис Єльцин на своїй пресовій конференції, не питаючи, заявив, що "великої сімки" не стало, а створилася "велика сімка", маючи на увазі Росію.

На самих нарадах Єльцин займав дуже агресивну пошту, а коли західні представники вимагали від нього закінчити політичними переговорами збройний напад на Чечню й масове винищення населення, він бурчливо заявив: "Чечня стала центром тероризму, підпункта, корупції та мафії... і ми зніщимо цих бандитів і горлокризів...". Зі мною погоджується мій приятель Билл (президент Клінтон)". Коли йсалася ця стаття, відповідні чинники у Вашингтоні ні не заперечили цього, ні не вияснили. Хай поки що кожен думає собі, що хоче. А в Україні люди казали: "З кім пристаєш — таким стаєшся". Взагалі Єльцин поведився не лише агресивно, але й зневажливо. З того виходило б, що він знає про персонію організації силі спростованості Росії, або легко показати як саму "велику сімку", так і її окремих учасників і взагалі Захід. Так чи інакше, але це доказує, що становище Росії важке, виглядає на краще немає і він вирішив, "заргати на вою". І є небезпека, що це йому, в якійсь мірі, вдасться. Тим більше, що його "приятель Билл" взагалі займає якесь невизначене становище. Бо, незважаючи на скандальні виступи президента Російської федерації Єльцина, "сімка" погодилася в наступному році відбутися саме в Москві "зустріч на вершинах" у справі вирішення актуальних проблем ядерної безпеки в світі. Єльцин зробиє це обумовано, бо буде це саме перед виборами президента Росії, в яких Єльцин хоче знову бути обраним на цей найвищий пост. Подібу тактику навіпопроз, навіпащувати і зустрічання застосує Москва в інших навактуальних питаннях. Росія вимагає дуже багато, але до цього не має сили, щоб тиснути на партнерів у переговорах; внутрішній бот не ледя у ній поширюється і поглиблюється, "доблесті" російської збройної сили зовсім очевидно втрапили бовіт і свої босадрності і дали тратять. Дрібна виправа на загін чеченців, зложений з 100 бійців, що

зайняв невеличку частину стотисячного російського міста Будьоновська разом зі штапталем. Два наступні яряд клопотів. Два наступні ярядів старих частин російської армії скінчилися невдачею, а на кінець виявилися, що невеликої сімки" не стало, а створилася "велика сімка", маючи на увазі Росію.

На самих нарадах Єльцин займав дуже агресивну пошту, а коли західні представники вимагали від нього закінчити політичними переговорами збройний напад на Чечню й масове винищення населення, він бурчливо заявив: "Чечня стала центром тероризму, підпункта, корупції та мафії... і ми зніщимо цих бандитів і горлокризів...". Зі мною погоджується мій приятель Билл (президент Клінтон)". Коли йсалася ця стаття, відповідні чинники у Вашингтоні ні не заперечили цього, ні не вияснили. Хай поки що кожен думає собі, що хоче. А в Україні люди казали: "З кім пристаєш — таким стаєшся". Взагалі Єльцин поведився не лише агресивно, але й зневажливо. З того виходило б, що він знає про персонію організації силі спростованості Росії, або легко показати як саму "велику сімку", так і її окремих учасників і взагалі Захід. Так чи інакше, але це доказує, що становище Росії важке, виглядає на краще немає і він вирішив, "заргати на вою". І є небезпека, що це йому, в якійсь мірі, вдасться. Тим більше, що його "приятель Билл" взагалі займає якесь невизначене становище. Бо, незважаючи на скандальні виступи президента Російської федерації Єльцина, "сімка" погодилася в наступному році відбутися саме в Москві "зустріч на вершинах" у справі вирішення актуальних проблем ядерної безпеки в світі. Єльцин зробиє це обумовано, бо буде це саме перед виборами президента Росії, в яких Єльцин хоче знову бути обраним на цей найвищий пост. Подібу тактику навіпопроз, навіпащувати і зустрічання застосує Москва в інших навактуальних питаннях. Росія вимагає дуже багато, але до цього не має сили, щоб тиснути на партнерів у переговорах; внутрішній бот не ледя у ній поширюється і поглиблюється, "доблесті" російської збройної сили зовсім очевидно втрапили бовіт і свої босадрності і дали тратять. Дрібна виправа на загін чеченців, зложений з 100 бійців, що

Прослав Гайвас

РОСІЯ ПЕРЕД НОВИМИ ПРОБЛЕМАМИ

І саме в такий час російська держава в жалюгідній ситуації, а перед ними незмірно нахилі зацікавлені в гурні цього року і вибори президента наступного літа.

А на зовні західні аліянти збираються прийняти в свою оборонну систему сім нових держав, колишніх російських сателітів і республік СРСР: Польщу, Чехію, Мадриду, Словачку, Литву, Латвію, Естонію. Особливо включення Польщі до НАТО дуже бажано Москві і вона робить всі можливі заходи, щоб не допустити до цього. Невдамо Москва підписала з Польщею договір про будівництво нафтопроводу для постачання нафти в Центральну і Західну Європу, намагаючись як таким чином відтягти по Україні, через котру проходить раніше побудований такий трубопровід.

Які вибори? Всі дослідники, російські і закордонні, стверджують, що коли б вибори відбулися сьогодні, то Єльцин не дістав би більше як десять відсотків голосів. Фактично він не має жодної політичної партії, яка всесіло підтримувала б його. Партія "Вибір Росії", очолювана Сгором Гайдером, виступає проти нього, хоч у попередніх виборах повністю підтримувала його. Кожна інша має свої окремі

цілі. От і вирішив Єльцин зі своїми співробітниками заложити аж дві партії-близьки, які підтримували б його. Одна "Наш дім — Росія" під промовою прем'єра Віктора Черномірдина і друга "Регіони Росії" під промовою Івана Рибкіна, спікера російського парламенту (Державної думи). Це ніхто ніколи не закладав аж дві партії, щоб виграти вибори, але Єльцин має великий апетит і хоче зібрати при виборах лівих і правих, а вони ж в одну партію не вляжуть. А як же з програмами цих партій? Покинуті бути різні, але щоб позбутися клопоту, вирішено не дуже брати до

уваги програми, а проводити вибори під гаслом за чи про Єльцина. У Росії, мабуть, це можливо. Була ж сама держава, були "дожди всього світу" Ленін, потім Сталін, а потім інші, і СССР розвалився. Чому не має бути Єльцин і тільки він?

На найбільшій клопіт мас Москва з поширенням НАТО. Вона ж сама планує поволі "придлати" (читай: поновити) на нові держави і народи, які колись були під Росією. А від НАТО вже їх не забереши. І Андрей Козирев, міністер закордонних справ Російської федерації, побив усі рекорди в подорожах по столицях різних держав, у зустрічах з лідерами і державними мужами, в міжнародних конференціях, але щось не виходить в нього. Тому включення до того дипломатичного наступу і Єльцин, і всі російські дипломати. Єльцин дипломатією не займається. На недавній конференції в Будапешті так кричав, що деякі державні діячі вийшли в коридор, правда наш Президент І. Кучма і його побратими терпеливо і відважно пересиділи всі грім Єльцина. Але Єльцин не дав за виграну. Як показали світлини з зустрічі "сімки-вісімки" в Галіфаксі, і кулаки жваві, і кричав, і махав руками, але, як він каже, "його приятель Билл" сидів спокійно, не

моргнувши бровом. Крім погроз і крику, Єльцин не висловив нічого нового, але його амбасадор при дворі сім. Джеймса у Лондоні Анастоль Адамшин написав статтю на історичній у популярній газеті "Юроріс" під вимовним наголосом "Допоможіть нам заморозити НАТО". Починає пан амбасадор з цитати, не думайте Єльцин, ні, а з цитати свого англійського господаря прем'єр-міністра Джана Мейджора: "Ми всі є на одному і тому самому боці барикади". Висновок з цієї цитати є дуже простий: якщо ми всі в тому самому боці барикади, то нам треба разом і робити те саме, примувати до цієї самої цілі. А аргументи... для росіян вельми переконливі. Після включення шістнадцяти сім нових держав НАТО, "кордон НАТО будуть на кордоні Білорусі і України, а це ж значить — на кордонах сусідів Росії. А Росія аж ніяк не погодиться, щоб її сусіди були "загрожени" країнами НАТО. Бідний пан амбасадор навіть припустити не може, що і в Україні хоче бути членом НАТО і по якомуся часі стане ним і тоді кордон НАТО таки будуть на кордоні України, тільки не західній, а на східній. Та ще більше будкається пан амбасадор, що коли Польща стане членом НАТО, то з її території уже починався три рази наступ на Росію. Але пан амбасадор забуває, що напад Росії на Польщу відбувався вже багато разів і тому Польща не лише хоче бути членом НАТО, але хоче, щоб Україна ним була. Бо поляки пам'ятають і своє власне кров'яне залітти повстання, і виселення Муравіова, і Катині, і мільйони поляків, вивезених на Сибір. Ох не хочуть поляки спільного кордону з Росією, або з якимсь СНД. Подібним способом леде пан амбасадор дає. А на кінець він каже: "Бувають вибори в Росії, Єльцин може програсти, допоможіть йому і відкладіть справи НАТО аж поа 1996 рік. Ви, Західна Європа, можете вплинути на закріплення російської демократії", — каже він на кінець. Чи не думайте, що м'яке західне серце зм'якне під впливом тих демократичних аргументів? Хоч вони неправдиві, але для деякого можуть бути переконливі. Може завдяки їм Єльцин придбає "нового приятеля Билла"? Добре вдале пропагандиста оференда, і Москва завжди вміє це робити!

Марта Гарасовська

Зробити життя поетичним, а поезію життєвою

(З приводу творчого вечора Дарії Рихтицької у Мюнхені)

28 квітня ц.р. у приміщенні Українського Вільного Університету у Мюнхені відбувся літературний вечір Дарії Рихтицької, поетеси, яка постійно проживає в Штутгарті. Вечір організувало Об'єднання Українських Жінок у Мюнхені, а нагодою для його вшанування послужив приїзд до цього півальпійського міста самої поетеси. Не випадково зупинилася Дарія Рихтицька у Мюнхені, не без теплих споминів була її зустріч з українською громадою тут — адже з шим барварським містом над Ізаром пов'язаний класичний життєвий поетеси.

Дарія Рихтицька

Скільки доріг —
Скільки мук —
І розлук
Ти мені,
Дале, подарувала?
("Призначення")
Дійсно багато доріг і розлук випали на долю Дарії Рихтицької. З тугого і глибокого ліричного репертуару вона про них у своїх віршах, що вийшли до її першої опублікованої збірки "Шовкова косиця" (Дитроп, 1992). Однак нинішній етап творчого життя поетеси наповнюється дедалі частіше радисними поверненнями, зустрічами з близькими людьми і знайомими місцями ще так недавнього минулого.

Саме такою радисною подією була зустріч Дарії Рихтицької з українською громадою Мюнхену. Голова мюнхенського відділу ОУЖ Ярослава Філь у своєму вступному слові на вечорі перенесла присутніх у повні роки колишнього вихома війни з рідного краю українські емігранти, опинившись в Німеччині, закладали основи нового життя. Сюди, до Німеччини, закликала була доля і Дарія Рихтицька — спершу до Регенсбургу, а згодом до Мюнхену, де поетеса прожила з родинно до 1956 року.

Беззастережно любов до України і невимовна туга за нею визначили як особисте, так і творче життя Дарії Рихтицької. Її поезія часто була інтимним зверненням, особистим сповідом перед Батьківщиною. Саме такі пристрасні почуття впливали поетеса у свою "Молитву". Нею відкрила літературну частину творчого вечора у Мюнхені диктор "Радіо Свобода".

бода", колишня акторка Чернівецького театру Євеліна Гать, яка й вела програму. Чи можеш ти Простити неміж насущі Усім у кого Серце висхло І ми залишили тебе Знеможеного, Скривленого І самого. Наш храм... сатислюють? Чи зможемо утнути Ми до твоєї ні І палом прощення Покрити наші душі? Чи відчуєш Ти скорботу чужини, Наш Край Рідний?!

На літературному вечорі Дарії Рихтицької у Мюнхені прозвучало це багато прикладів її поетичної творчості. З ними ознайомили присутніх, крім зазначеної вже Євеліни Гать, також сама поетеса і диктор "Радіо Свобода" Марта Гарасовська. А поезії втворювали музику. Ді музичні інтерпретції — У Восточному ніч" Миколи Фомени і Сонату Ф-лур Дмитра Бортнянського — виконала добре відома й шанована всіма піаністка, колишня директор Українського Музичного Інституту в Америці Каліна Чічка-Андрієнко. Дарія Рихтицька належить до тих щасливих українських поетів-емігрантів, які після довгих років розлук і творчих життів Дарії Рихтицької. Її поезія часто була інтимним зверненням, особистим сповідом перед Батьківщиною. Саме такі пристрасні почуття впливали поетеса у свою "Молитву". Нею відкрила літературну частину творчого вечора у Мюнхені диктор "Радіо Свобода".

Раїса Ліфантій, журналістка

УКРАЇНЦІ В КРИМУ

Таким чином, проаналізувавши географію розселення кримських українців, можна переконатися, що найбільше їх в Роздольському, Красноперекопському, Красногвардійському, Джанкойському, Первомайському, Сакському районах. У Джанкойському, наприклад, переважають вихідці з польських земель Житомирщини, Рівненщини, Волині. У Первомайському — гуцули з Косівщини і Верховинщини. В Сакському — подолани з Вінничини. До речі, назви районних центрів, селищ, сіл на півострові — неологізми совєтської доби, інтернаціональні топоніми. І, на превелику прикрість, до цього не робиться хоча б для часткового повернення старих, що зникли після депортації їх мешканців. Хоч ті вже повертаються туди через пістолетів. Коли не самі, бо не дочекали, то їхні діти, онуки. А то й правнуки. Отже, твердження стереотипи, що росіяни — "коренне населення" Криму і що там мізерна кількість українців — досить суперечливе. Факти — шестиріч. І їх не обійти, і не об'їхати. Кримські ж татари (за два останні роки їх повернулося близько 200 тисяч) бачать себе тільки громадянами незалежної України, а Крим — невід'ємною частиною її. Чому? На це реторичне запитання Євген Рєусьєв з Севастополя відповів: "Ми вже були в Росії". І тим же сказав: Нещодавно він приїхав з Ташкенту в рідне місто свого батька з дружиною, двома синами, старою матір'ю. Батько, захистив Севастополь, не дожив до цього часу.

Українці-севастопільні

Нині в цьому місті 385 тисяч мешканців. І кожний третій — "пашпортний" українськ. А скільки ж українців записані росіянами за чужою або ж власною волею. Знаю родину, де одержувала пашпорт донька. Її записали росіяноком, навіть не показувалися бажанням. Хоча за законом України дітями мада самостійно обрати собі національність одного з батьків. Такі факти поки що не рідкісні.

Старше і серйозне покоління севастопільських українців досконало володіє рідною мовою. Вони, а також молоді, яка оселилася в місті недавно, спілкуються нею в розмовах, з друзями, знайомими. Їхні ж діти, онуки частко-густо стаються до української з упередженнями, байдужістю, а то й побоюваннями. Хоч і тягнуться вони до національного кориня, але роблять це з остерогою. Борони Боже, зарахують до "бан-

II

дерев". Тоді можна сподіватися всього. Досі в Севастополі нема жодної української школи. Правда, три роки тому в загальноосвітній школі першого-третього ступенів ч. 37 відкрили першу українську класу. Незабаром і одинадцять учениць перейдуть до четвертої. Чи ж надалі вони вивчатимуть всі предмети по-українськи? "Так, — стверджує директор Галина Громова. — У нас є вчителі, які можуть викладати свої предмети по-українськи. Були б тільки підручники. Але шороку з цим маємо проблеми". Цікаво, змистовно веде лекції української мови також вчителька загальноосвітньої школи ч. 32 Алла Отрішенко. Вона заохотила своїх виконавців до участі в ансамблі "Пролісок", де виконуються українські обрядові пісні, ігри. Вже декілька років у школі ч. 39 існує фольклорно-етнографічний ансамбль "Веснянка". Створила його вчителька музики і співів Тамара Петрикова. Він неодноразово відставав нагороду на українських і міжнародних фестивалях. Минулого ж літа "Веснянка" була єдиним українським ансамблем-учасником фестивалю "Золота рибка" в Севастополі.

Коло тисячі свідомих українців-патріотів об'єднує Севастопільська "Провіста". Серед них народний депутат України Євген Лулаков, професор приладобудівного інституту Федір Пришків, вчителька Олександра Трещко, інженер Гіро Кірюченко, колишній моряк Петро Остапенко... Просвітляти, членки Союзу Українок (голова Богдана Процак) докладають багато зусиль для відродження української духовності в освіті, культурі, родині, українському війську та флоті. Життя, вчинки цих людей, їх єдинодушні справді пошви-

ницькі. Адже бути в умовах розгону шовіністично-сепаратистських настроїв треба мати мужність і відвагу.

Такого не зустріти в Росії

Гостюючи на Саратовщині, я нерідко спілкувалася зі своїми країнами українською мовою. І нікого абсолютно не дивувало на вулиці, в громадському транспорті, у крамничках. За українську ж мову в автобусі чи тролейбусі сміхотворно, Севастополь, Ялта часом можна почути брудну лайку. Годі побачити там писані українською мовою виніски, назви вулиць. Не завжди можна купити українську книжку чи газету. На цілий Крим, де третина мешканців українці, вийдесть єдина газета "Кримська світлиця". Радіо і телебачення передачі з Києва перебиваються щодня від 2 до 9 години

Кримська капеля бандуристок ім. Степана Руданського. Керівник капелі — мастрор Олексій Нирко.

по полудні. Мотивація: це час місцевого мовлення і телебачення. Обсяг українських передач порівняно з російськомовними невеликий. Їх ведучим журналістам доводиться працювати і жити в складних умовах. Чого тільки не довелось витерпіти кореспондентом до України в Криму Анастасію Полоськовою, тележурналісткою Леонідою Шпанському, радіожурналістці з Ялти Ганні Туленко, іншим їхнім колегами.

(Закінчення буде)

Одинадять років тому, 6-го квітня 1984 року, відшопу в інший світ бандурист і композитор Григорій Трохимович Китастий. Усього його життєвий шлях тісно пов'язаний з працею Капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка. Він зробив сотні музичних обробок українських народних пісень для бандури та фортепіано, а також дав крила багатьом віршам відомих поетів діаспори та України, які стали популярними патріотичними піснями багатьох імпрес.

70-річчя Г. Китастого (народився він 17-го січня 1907 року в місті Кобилки на Полтавщині) середовище УРДП шанувало виданням

Вокальні твори Григорія Китастого вийдуть друком в Україні

„Збірка на пошану Григорія Китастого“, який мистецтво розвідки, статті, рецензії, спогади, присвяти та вибрані його твори. У збірку поміщені і маловідомі, й виконували Капелю бандуристів твори — ніколи вони всі разом ще не були видані разом.

У травні 1995 року Фондація ім. І. Багряного склала угоду з видавництвом „Музична Україна“ у Києві про видання вокальної збірки Г. Китастого під назвою „Вставай, народе!“ Дві тисячі примірників цієї збірки бу-

дуть передані безкоштовно навчальним закладам, бібліотекам, капелам бандуристів України, культурно-мистецьким осередкам та національним об'єднанням України. Вокальний збірник „Вставай, народе!“ міститиме пісні до слів таких авторів: Івана Багряного — „Вставай, народе!“, „Пісня про Тютюнника“, „Марш України“, „Вперед, сини нашої“, „Ми об'їхали землю навколо“, „Марш політиків“, „Нема тієї сили!“, „Яра Славутича — „Карпатські славички“, „Наші будні —

розгорнена книга!“, „Конотопська битва“ та пісні до слів К. Давиденка-Давидовського, Т. Шевченка, П. Перелісної, Н. Каложної, А. Юрника, Д. Звертайла, О. Підсухи, К. Рошка, О. Личенка, М. Піроженка, О. Ярового, Ю. Буряківця, О. Олеса, М. Ситника, А. Малишка, О. Гай-Головка, Г. Черня та Б. Симоненка. Знаємо, що Г. Китастий написав пісні й до слів інших авторів, але, на жаль, їх знайти не вдалося.

У кінці збірки будуть подані біографічні дані про деяких авторів слів. Також передано „Музичній Україні“ усі музичні твори Григорія Китастого — інструментальні, речі, релігійні, та інші. Наразі в плануються видати насамперед патріотичні твори, які можуть бути допомогою в розбудові української держави. На видання творів Китастого більшим накладом потрібно додаткових фондів. Тому звертаємося до всіх друзів Григорія Китастого та прихильників його пісенної творчості допомогти нам своєю пожертвою їх видати. Пожертви можна складати на Фондацію І. Багряного, яка є звільнена від податків у ЗСА, з зазначенням, що це — на видання творів Г. Китастого. Пожертви проситиме надіслати на адресу: Bahriany Foundation, Inc., 811 S. Roosevelt Ave., Arlington Heights, IL 60005. Спосіб жертводавців буде поміщено у пресі.

Олексій Коновал

Любов Колєська
ПОТОЙБІЧ
РУБІКОНУ
оповідання, новел,
нарисів, драма
Мистецьке оформлення
Любослава Гуцулюка
Тверда обкладинка
Ціна \$15.00 плюс \$2.00 за пересилку.
Замовити:

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Мешканці штату Нью-Джерсі обирають 8% ставкового податку.

У Севастополі завершився фестиваль „Червона Рута-95“

За 5 років існування „Червоний Рутин“ фактично всі відомі молоді виконавці — Ірина Білик, Анатолій Матвійчук, Олександр Тищенко, „Брати Гадюкіні“ — пройшли через її конкурси Руті. Цей єдиний фестиваль сучасної пісні та популярної музики, за умовами якого всі учасники виконували лише українськомовні пісні, на жаль, всебічної підтримки держави не має. Міністерство фінансів, наприклад, не зважаючи на розпорядження прем'єр-міністра Євгена Марчука, так і не виділило необхідних коштів на проведення щорічної „Червоний Рутин“. Якби не підтримка Міністерства культури (у сумі 25 біл. крб.), фестиваль не відбувся б.

Але щорічна „Рута“ відрізнялася від попередніх не лише значними фінансовими проблемами, а й значно вищим мистецьким рівнем.

На першій „Червоній Руті“ в Чернівцях з'явилася ціла гурто яскравих виконавців авторської пісні та співаної поезії. Але після Василя Жданкіна, Андрія Панчишина, Тризубого Стаса та Марії Бурмаки відкриттів було помітно менше, і вже в Донецьку, на третій „Руті“, перше місце в цьому жанрі залишилося вакантним. Окрім Олександра Войтка з Вінниці та киянина Олександра Кравченка, оригінальних виконавців на зійшлося. Дедалі частіше почали говорити про застій жанру.

На думку критиків, процес появи нових імен серед бардів найбільш тривалий, тому „зміна поколінь“, яка почалася після 1991 року, давтиметься взнаки принаймні ще кілька років.

Відомий бард і композитор Володимир Шинкарук, який, до речі, і рив конкурс авторської пісні в Севастополі, відзначає певний прогрес в її розвитку. „Значно сильнішими за інших виглядали колективи з Житомира — бард-дует „Обрій“ та гурт „Колесо“, а також „Метелики“ з Києва. Поступово в жанрі авторської пісні вимальовується тенденція до „академізму“, тобто доброї професійної школи.

На „Червоній Руті-95“ уже й українські виконавці „затанцювали“. Початок було покладено на конкурсі поп-музики, в якому виступило 33 конкурсанти. Саме цей конкурс якісно перетворив фестиваль, змусив говорити про новий етап у розвитку української поп-музики. Вражень було не лише глядачів, а й члени журі, які бачили багатьох цих виконавців під час

відбору до фіналу. Просто після обласних відборів турів над репертуаром кожного фіналіста попрацювали професійні композитори та організатори, які й „додали“ пісні конкурсантам до необхідної кондиції або навіть створювали для них нові твори. Спеціально на фестиваль для роботи з конкурсантами дирекція „Червоний Рутин“ запросила кількох хореографів та стилістів. Сценічний образ допомагали створювати і так звані „підтанцювочки“ — професійні шоу-балети „Життя“ (Львів та „Стрейнджер“ (Київ).

Саме конкурс поп-музики привернув увагу місцевої молоді, задав відповідний тон усім наступним заходам. Першу премію розділили Марина Одолюська з Кам'яніца-Подільського та Ірина Киянка Христиня Руденко, котра вже побувала на 7 музичних конкурсах та фестивалях в Україні та за кордоном. Друге місце посіли Ірина Ані Лорак, яка не так давно перемогла на конкурсі „Утринная звезда“ та вже відома Лілія Остапенко з Кривого Рогу. Призівали ще й трьох третіх місць тільки підкреслюючи конкуренцію між виконавцями. На думку художнього керівника фестивалю Анатолія Каленіченка, українські артисти сьогодні виконують сучасну музику європейського рівня: за якістю два роки в нас з'явилися всі найсучасніші світові стилі і напрями поп-музики. Фестиваль лише дав певний поштовх до наступного їхнього розвитку на українському ґрунті.

Три з половиною години конкурсу танцювальної музики зал просто таки ревів, а добрих дві-три сотні глядачів без уягу танцювали. Трос хлопчаків (17-19 років) з рівненської групи „Вхід у зміну“ взяли участь у всіх шлягером „Сірко“, що його потім три фестивалі тижня співала вся рутівська братія.

Не менш ядрями виявилися три шлягери дитячої поп-рокової групи „Шао Бао“, оранжування для якої робив відомий київський дует „Вечірня школа“.

Але улюбленцем „Червоний рутин“ став 14-річний виконавець з села Березанки (Миколаївської області) Саши Коновалов. Він з'явився на сцені у свій парубок та екстраординарних штатів. Школована публіка просто не могла не танцювати разом з хлопцем у ритмі 200 ударів на хвилину. Саме його журі визначило кращим у жанрі.

У конкурсі рок-музики переможця взагалі не виявилось, а 8 колективів посіли другі і третє місця. „Червона Рута-95“ унікальна не лише за кількістю учасників (в обласних відборах конкурсерах узяв участь 2,701 виконавець). Комерційній структурі (близько 200 банків та фірм), до яких зверталася дирекція за фінансовою допомогою, не вистачило українському фестивалю жодного карбованця. При цьому ці ж банки виділяють п'ятизначні суми в доларах на організацію концертів російських другорядних „зірок“.

Ось уже другий фестиваль, після якого організатори „Червоний рутин“ мають неспечливий борт. Не виключено, що в будь-який момент „Рутин“ зміняться та й „перекриють кісень“: надто бага-

то чиновників останнім часом дедалі частіше ставлять під сумнів потребу в цьому українському фестивалі сучасної пісні. Так, відповідальні працівники Міністерства фінансів С. Фроленко та В. Воробйова вказують дирекції фестивалю, які комерції варто проводити, а які, на їхню думку, взагалі нікому не потрібні. Дехто казав, що, виділяючи кошти на фестивалі, залишають без грошей інші важливі мистецькі заходи. Два дні культури України в Москві, до речі, коштували аж 20 біл. крб., а на три тижні „Червоний рутин“ потрібно було 37 біл. крб.

Саме тому питання, чи відбудеться через два роки „Червона рута-97“, сьогодні вже зовсім не риторичне.

Володимир Царук (УНАІН)

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в четвер 15-го червня 1995 р. у Боррен, Мши, на 32-му році життя відійшов у вічність наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п.
МАРІЯ ЗАГРЕБЕЛЬНА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок 19-го червня 1995 р. в церкві української православної катедрі св. Покрови в Сафвід, Мши, а відтак на цвинтар Евергрін, Дітройт, Мши.

Залишили у глибокому смутку:

доньку — ВАРУ з мужем МИХАЙЛОМ СІРИМ
внука — ОКСАНУ
— ЛІДІО з мужем НЕСТОРОМ ТАТАРСЬКИМ
та ближчу і дальшу родину в Україні й ЗСА

З глибоким сумом повідомляємо, що 29-го травня 1995 р. в Олеську, Західна Україна, упокоївся в Бозі на 84-му році тяжкого і страждального життя наш дорогий БРАТ, ШВАГЕРЬ, СТРИКО, ВУЙКО і КУЗЕН

бл. п.
отець
ОЛЕКСАНДЕР ОРИШКЕВИЧ

страдальник за віру і колишній совєстський в'язень.

Величаві священні похорони відбулися 31-го травня 1995 р. з церкви св. Івана Хрестителя в Олеську на місцевий цвинтар при численній участі священників і вірних.

Залишили в смутку:

брати — ОСИП з дружиною ЛІДІОЮ і родиною
— РОМАН з дружиною ОКСАНЮЮ і родиною
— СУЗАННА ТЕПШЕВСЬКА з родиною
сестра — ЯРОСЛАВА ОРИШКЕВИЧ з родиною
братові — ЗОЯ ОРИШКЕВИЧ
кузен — О. ОСТАП ОРИШКЕВИЧ та численна родина в ЗСА й Україні.
Вічна йому пам'ять!

У П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у вічність нашого найдорожчого і незабутнього МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ і ВУЙКА

бл. п.
ОСИПА СОХОРА

відправляється
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

у місяці липні, в наступних церквах в ЗСА й Україні:

Каплиці монастиря Преображення Господнього; Інституту Митрополита Андрія Шептицького; Редвуд Веллі, Каліфорнія; св. Успення ПДМ, Каліфорнія; Христа Царя, Бостон, Масс.; св. Анни, Савторо, Масс.; св. Покрови, Парма, Огайо; св. Параскевії, Пониква, Україна; св. Юрія, Броди, Україна.

Дружина — МАРІЯ
доні — ЗЕНЯ з родиною
— ЛЕСЯ з родиною

Ближчі та дальші рідні просить друзів і приятелів, і всіх добрих знайомих про молитви за упокійного Осипа.

IN NY ONE NIGHT ONLY!
JULY 5 - 8PM - TOWN HALL
— 43rd St & 6th Ave in Manhattan —

Перлина Західної Канади

УКРАЇНСЬКИЙ
ТАНЦОВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ

„ТРИЗУБ“

призначений вокальний дует

Дарка і Славко

—RESERVED SEATING \$25 & \$20—
Limited Golden Circle Seats \$35
Tickets at Town Hall 212-840-2824 & Ticketmaster Outlets
Also Surma Ukrainian Shop, 11 E 7th, 477-0729
Other Information 212-873-1222
—CREDIT CARD CHARGES 212-307-7171—

ДЯКУЄМО!

Інститут Демократії ім. Пилипа Орлика, незалежний, дослідницький центр суспільної політики в Києві, святкує третій ювілей своєї діяльності. Його встановив Фонд Україна-ЗСА сприяти розвитку демократичних процесів та ринкової економіки в Україні. Директор Маркіян Білінський керує Інститутом з допомогою 15 молодих, видатних українців.

Завдяки багатьом українсько-американським одиницям і організаціям, як і багатьом американським установам, Інститут одержав фінансову підтримку, яка уможливила його важливу працю.

Тепер ми хочемо показати вам свою вдячність! Якщо ви бажаєте, ми вишлемо вам **наші безкоштовні інформаційні матеріали**. Виповніть нижче подану анкету, щоб забезпечити собі інформацію про критичні питання, які стоять перед Україною, як і про діяльність Інституту Демократії ім. Пилипа Орлика і Фонду Україна-ЗСА.

Так, прошу вислати мені:

_____ ІнфоПанку, дво-мовний кварталний бюлетень Фонду Україна-ЗСА
_____ Новини про Програму Сприяння Парламентові України (ПСР)
_____ Сучасність в Україні, періодична аналіз критичних питань в Україні
(тілечі через Факс або Е-пошту)

ІМ'Я І ПРИЗВИЩЕ: _____

АДРЕСА: _____

МІСТО: _____

СТЕЙТ: _____

ЗАП: _____

ФАКС: _____

Е-ПОШТА: _____

Вислїть до: US - Ukraine Foundation, 1511 K. Street, Suite 1100, Washington, DC 20005.

A60 FAX ч. (202) 347-4267

E-пошта: Ukraine@access.digex.net

УВАГА! УВАГА!

Пригадується, що

Посмертні оголошення

до поміщення в щоденнику „СВОБОДА“

приймаються тільки
до години 8:30 ранку,

якщо родина бажає їх мати
надрукованими того самого дня.

В 40-ий день смерті оголошень телефонічно не приймається.

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ

У „Свободі“ з 8-го червня ч. 107 у списку „Відійшли від нас“ поміщено помилково прізвище Григорія Реніка, а має бути бл. п. ГРИГОРІЙ РЯНОК. Спростовання помилки було поміщено в числі 111, середа 14-го червня 1995 р. „Свобода“ — Адміністрація.

СЕРЕДОВИЩЕ УГВР

повідомляє, що
Організаційний Комітет в Україні
влаштує
Відзначення

**П'ЯТДЕСЯТ ПЕРШОЇ
РІЧНИЦІ ПОВСТАННЯ УГВР**

Відзначення відбудуться

у неділю 16-го липня 1995 р.

в с. Сприяння коло Самбора,

де була створена УГВР.

Запрошуємо відвідувачів України
взяти участь у цій імпресі.

